

وضع ارزهای عمده و نرخ های بهره - روز چهارشنبه، موسسه ای دی پی اعلام کرد شرکت های آمریکایی در ماه سپتامبر ۱۵۴ هزار فرصت شغلی ایجاد نمودند که کمترین میزان از ماه آوریل تا به شمار می رفت. در ادامه، انتشار آمار مبنی بر سریع ترین رشد بخش خدمات آمریکا در ماه سپتامبر طی ۱۱ ماه اخیر؛ گزارش ضعیف تر از انتظار رشد مشاغل بخش خصوصی این کشور را جبران نمود. در نتیجه، شاخص دلار با اندکی تغییر به ۹۶/۱۰۱ رسید. با افزایش نرخ بازده اوراق قرضه منطقه یورو، نرخ یورو در برابر اکثر ارزها تقویت شد. بدین ترتیب، نرخ یورو در برابر یین در ابتدای معاملات به بالاترین سطح ۳ هفته اخیر رسید و در نهایت با ۰/۸ درصد افزایش به کار خود خاتمه داد. نرخ یورو در برابر پوند نیز در ابتدای معاملات به بالاترین سطح ۵ سال اخیر (۸۸/۴۳) رسید و در نهایت به ۸۷/۹۳ افزایش یافت. در این روز، نرخ دلار در برابر یین به بالاترین سطح ۴ هفته اخیر نزدیک گردید و در پایان با ۰/۷ درصد افزایش به کار خود خاتمه داد. **روز پنجشنبه،** وزارت کار آمریکا اعلام کرد، آمار مقاضیان بیمه بیکاری این کشور برای اولین بار و به طور غیرمنتظره به حدود پایین ترین سطح ۴۳ سال اخیر کاهش یافته است. این امر، دورنمای احتمال افزایش نرخ های بهره این کشور تا پایان سال جاری را افزایش داد. بدین ترتیب، شاخص دلار در مقطعی از معاملات به بالاترین سطح از اواخر ماه ژوئیه رسید. اما در پایان با ۰/۵۵ درصد افزایش به کار خود خاتمه داد. با بازگشت نگرانی ها پیرامون پیامد خروج «سخت» انگلیس از اتحادیه اروپا، نرخ لیره استرلینگ در برابر دلار به پایین ترین سطح ۳۱ سال اخیر رسید و در نهایت با ۱ درصد کاهش به کار خود خاتمه داد. پس از انتشار بیانیه نشست ۷-۸ سپتامبر بانک مرکزی اروپا مبنی بر توافق سیاست گذاران این بانک برای تداوم تدابیر انگیزشی پولی در راستای حمایت از اقتصاد منطقه یورو؛ نرخ یورو در برابر دلار ۰/۴ درصد تضعیف شد. نرخ یورو در برابر یین به بالاترین سطح ۵ هفته اخیر (۱۱۶/۲۸) رسید و در نهایت با ۰/۵ درصد افزایش به کار خود خاتمه داد. در این روز، نرخ دلار در برابر یین با افزایش به بالاترین سطح یک ماه اخیر، در پایان با ۰/۵ درصد تقویت مواجه شد. **روز جمعه،** معامله گران کاهش نرخ پوند در برابر دلار به پایین ترین سطح ۳۱ سال اخیر را «افت ناگهانی» قلمداد نمودند. این امر، سبب شد نرخ پوند در برابر دلار در ابتدای معاملات در آسیا، با حدود ۱۰ درصد کاهش به ۱/۱۳۷۸ برسد. لازم به ذکر است، حتی قبل از افت ناگهانی مذکور، پوند در مسیر کسب بدترین عملکرد هفتگی از ژانویه ۲۰۰۹ قرار داشت. با تقویت سایر ارزها در برابر دلار ناشی از انتشار آمار کمتر از انتظار رشد اشتغال بخش غیر کشاورزی آمریکا در ماه سپتامبر (۱۵۶ هزار شغل)، افت اولیه پوند در برابر دلار جبران گردید و در نهایت با ۱/۵ درصد کاهش به کار خود خاتمه دهد. در پایان معاملات روز جمعه، شاخص دلار با ۰/۳ درصد کاهش به ۹۶/۵۰۱ رسید و نرخ دلار در برابر یین نیز ۱ درصد کاهش نشان داد. نرخ یورو در برابر دلار ۰/۴ درصد تقویت شد، اما در برابر یین ۰/۶ درصد کاهش یافت.

فلزات قیمتی - روز چهارشنبه، بهای طلا در پی افت شدید روز گذشته و کاهش به پایین تر از سطح تکنیکی ۱۳۰۰ دلار در هر اونس و نیز تقاضای فیزیکی ضعیف از سوی صندوق های سرمایه گذاری، در ابتدای معاملات به پایین ترین سطح از ۲۴ ژوئن (۱۲۶۱/۵۹) دلار در هر اونس) کاهش یافت. اما در ادامه معاملات به دنبال تضعیف شاخص دلار، افت اولیه طلا تا حدودی جبران و در نهایت ۰/۵ درصد تضعیف گردید. بهای طلای قراردادهای آتی آمریکا تحویل ماه دسامبر نیز ۰/۱ درصد کاهش پیدا کرد. در این روز، بهای نقره، پلاتین و پالادیوم به ترتیب ۰/۱، ۰/۸ و ۳ درصد تضعیف گردید. **روز پنجشنبه،** کاهش تقاضای هفتگی بیمه بیکاری آمریکا، پیش از انتشار آمارهای مهم اقتصاد این کشور که می تواند فدرال رزرو را برای افزایش نرخ های بهره در سال جاری تحت فشار قرار دهد؛ منجر به تقویت شاخص دلار و کاهش بهای طلا برای هشتمین روز متوالی شد. در این روز، بهای نقدی طلا پس از افت به پایین تر از میانگین متحرک ۲۰۰ روزه، در مقطعی از معاملات به کمترین سطح از ۸ ژوئن (۱۲۵۰/۳۵) دلار در هر اونس) رسید. اما در نهایت ۱/۲ درصد تضعیف گردید. بهای طلای قراردادهای آتی آمریکا تحویل ماه دسامبر نیز ۱/۲ درصد کاهش پیدا کرد. در این روز، بهای سایر فلزات قیمتی تحت تاثیر افت بهای طلا، تضعیف شد. بدین ترتیب، بهای نقره ۲/۴ درصد کاهش یافت و بهای پلاتین و پالادیوم به ترتیب با ۱/۵ و ۱/۶ درصد افت به کمترین سطح از ۲۴ ژوئن و ۳ هفته اخیر رسیدند. **روز جمعه،** فروش های برخط، تاثیر مثبت انتشار آمار ضعیف اقتصادی آمریکا بر بهای طلا را خنثی نمود. در نتیجه، بهای طلا در مقطعی از معاملات با ۱ درصد افت به کمترین سطح از ۸ ژوئن (۱۲۴۱/۲۰) دلار در هر اونس) رسید. اما در نهایت ۰/۹ درصد تضعیف گردید. بدین ترتیب، بهای این فلز قیمتی در هفته جاری در مسیر افت ۴/۸ درصدی (بزرگترین افت هفتگی از ژوئن ۲۰۱۳) قرار گرفت. بهای طلای قراردادهای آتی آمریکا تحویل ماه دسامبر نیز ۰/۱ درصد کاهش پیدا کرد. در این روز، به موجب کاهش ارزش لیره انگلیس به کمترین سطح ۳۱ سال اخیر، بهای طلا به استرلینگ پس از ۶/۵ درصد رشد و رسیدن به بالاترین سطح از اواسط ژوئیه (۱۰۵۹/۰۶) پوندد در هر اونس)، در نهایت ۱/۳ درصد تقویت گردید. روز جمعه، بهای پلاتین با ۱/۸ درصد افت به کمترین سطح ۶ ماه اخیر کاهش یافت و بهای پالادیوم ۰/۴ درصد افت نمود. در این روز، بهای نقره ۰/۹ درصد افزایش یافت.

نفت خام - روز چهارشنبه، انتشار گزارش اداره اطلاعات انرژی آمریکا مبنی بر افت غیر منتظره ۳ میلیون بشکه ای ذخایر نفت این کشور در هفته گذشته برای پنجمین هفته متوالی، همراه با امیدواری پرامون توافق کاهش تولید نفت در نشست ماه آتی اوپک، منجر به تقویت حدود ۲ درصدی قیمت های نفت شد. طبق گزارش مذکور، ذخایر نفت خام آمریکا از آغاز ماه سپتامبر تاکنون ۲۶ میلیون بشکه افت داشته، اما همچنان در بالاترین سطح در قرن حاضر قرار دارد. این گزارش می افزاید: کل ذخایر نفت آمریکا به استثنای ذخایر استراتژیک، برای اولین بار از ژانویه سال جاری تاکنون به پایین تر از ۵۰۰ میلیون بشکه (۴۹۹/۷ میلیون بشکه) افت نموده است. با این وجود، متوسط ذخایر نفت این کشور طی ۱۶ سال اخیر، حدود ۳۲۸ میلیون بشکه بوده است. بر اساس اعلام موسسه مشاوره پیرا انرژی گروپ، وضعیت اشباع بازار نفت تا فصل دوم سال ۲۰۱۷ از یین خواهد رفت. این موسسه معتقد است عربستان به دنبال تثبیت قیمت های نفت در سطح ۶۰-۵۰ دلار در هر بشکه می باشد. در این روز، وزیر انرژی الجزایر اظهار داشت: اعضای اوپک قبل از نشست وین؛ به منظور گفت و گو پیرامون اجرائی توافق کاهش تولید، در روزهای ۸ تا ۱۳ اکتبر در استانبول با دیگر تولید کنندگان ملاقات خواهند کرد. در روز چهارشنبه، بهای نفت برنت و آمریکا به ترتیب ۹۹ سنت و ۱/۱۴ دلار تقویت گردید. **روز پنجشنبه،** برگزاری نشست غیر رسمی توسط اوپک برای بررسی کاهش تولید و افت ذخایر نفت خام آمریکا، موجب شد قیمت نفت با بیش از ۱ درصد رشد به بالاترین سطح ۴ ماه اخیر برسد. لازم به ذکر است؛ انتشار گزارش شرکت جن اسکپ مبنی بر افزایش حدود ۱ میلیون بشکه ای ذخایر نفت بندر کوشینگ اوکلاها در هفته منتهی به ۴ اکتبر، منجر به محدود شدن تقویت بهای نفت در ابتدای معاملات شده بود. در این روز، منابع اوپک اظهار داشتند: وزرای نفت عربستان، ایران و عراق از جمله نمایندگان مهم اوپک برای ملاقات با روسیه در حاشیه کنفرانس انرژی هفته آینده در استانبول می باشند. وزیر انرژی الجزایر در مصاحبه با رسانه داخلی این کشور گفت: «احتمال دارد اوپک در نهایت میزان تولید خود را ۱ درصد دیگر (بیش از ۷۰۰ هزار بشکه کاهش روزانه مورد توافق در نشست الجزایر) نیز تقلیل دهد». در پایان وقت معاملات، بهای نفت برنت و آمریکا به ترتیب ۶۵ و ۶۱ سنت رشد داشتند. **روز جمعه،** در پی فروش های سوداگران ناشی از افزایش حدود ۱۵ درصدی قیمت های نفت در هفته گذشته، قیمت نفت خام حدود ۱ درصد افت نشان داد. در این روز، آمار منتشره شرکت بیکر هیز مبنی بر افزایش فعالیت های حفاری آمریکا در هفته گذشته برای ۱۴ امین هفته متوالی در ۱۵ هفته اخیر، در کاهش قیمت نفت موثر بود. روز جمعه، یک منبع شرکت نفت دولتی پرتویراس برزیل بیان داشت: ممکن است هر گونه اقدام اوپک در زمینه کاهش بیشتر تولید نفت، از نظر سایر کشورها منطقی نباشد. در پایان این روز، بهای نفت برنت و آمریکا به ترتیب ۵۸ و ۶۳ سنت افت نشان دادند.

قیمت فروش هر تن انواع فلزات غیر آهنی در بورس لندن (دلار)							
تاریخ	نوع فلز	آلومینیوم	مس مقنول	سرب	نیکل	قلع	روی
جمعه ۰۷ اکتبر ۲۰۱۶		۱۶۷۵	۴۷۴۲	۲۰۷۹	۱۰۲۶۰	۲۰۱۷۵	۲۳۲۵/۵۰
پنجشنبه ۰۶ اکتبر ۲۰۱۶		۱۶۶۷/۵۰	۴۷۴۲	۲۰۴۵	۱۰۱۲۰	۲۰۲۰۰	۲۳۲۷/۵۰
چهارشنبه ۰۵ اکتبر ۲۰۱۶		۱۶۶۲/۵۰	۴۷۷۷/۵۰	۲۰۶۰	۹۹۷۰	۱۹۹۳۰	۲۳۷۱

نرخ SDR ، ارزهای عمده ، فلزات قیمتی، نفت خام و بهره بین بانکی						
نوع ارز و فلزات قیمتی	چهارشنبه ۰۵ اکتبر ۲۰۱۶		پنجشنبه ۰۶ اکتبر ۲۰۱۶		جمعه ۰۷ اکتبر ۲۰۱۶	
	لندن	نیویورک	لندن	نیویورک	لندن	نیویورک
حق برداشت مخصوص*	---	۱/۳۹۳۲۷	---	۱/۳۹۱۰۶	---	۱/۳۸۶۱۱
یورو*	۱/۱۲۲۶	۱/۱۲۰۵	۱/۱۱۸۹	۱/۱۱۵۲	---	۱/۱۲۰۳
لیره انگلیس*	---	۱/۲۷۴۹	---	۱/۲۶۱۵	---	۱/۲۴۳۵
فرانک سوئیس	---	۰/۹۷۴۱	---	۰/۹۸۰۸	---	۰/۹۷۷۴
ین ژاپن	۱۰۳/۰۶	۱۰۳/۵۰	۱۰۳/۷۷	۱۰۳/۹۵	---	۱۰۲/۹۶
بهره دلار	---	---	---	---	---	---
طلا	۱۲۶۹/۴۰	۱۲۶۷/۱۲	۱۲۵۴/۵۰	۱۲۵۱/۱۷	۱۲۵۸/۷۵	۱۲۵۲/۷۱
نقره	۱۷/۸۰	۱۷/۷۸	۱۷/۷۶	۱۷/۲۷	۱۷/۳۳	۱۷/۴۳
پلاتین	۹۸۳	۹۷۴/۱۵	۹۷۳	۹۶۱/۲۵	۹۷۵	۹۶۶/۴۰
نفت خام	۵۱/۸۶**	۴۹/۸۳***	۵۲/۵۱**	۵۰/۴۴***	۵۱/۹۳**	۴۹/۸۱***
سبد نفت اوپک	---	۴۷/۷۴	---	۴۷/۸۴	---	---

* هر واحد به دلار آمریکا ** نفت خام برنت *** نفت خام پایه آمریکا **** نرخ بهره هفتگی

گزارش صندوق بین‌المللی پول پیرامون وضعیت بانکی و بدهی جهانی

خبرگزاری بلومبرگ ۱۵ اکتبر ۲۰۱۶ (۱۳۹۵/۰۷/۱۴) - صندوق بین‌المللی پول روز چهارشنبه طی گزارش شش ماهه خود پیرامون ثبات مالی اعلام کرد: با وجود بهبود اقتصاد جهانی، همچنان حدود ۲۵ درصد بانک‌های کشورهای توسعه یافته ضعیف‌تر از آن هستند که بتوانند از رشد اقتصادی حمایت کنند و آمادگی برای مواجهه با شوک‌های بیشتر داشته باشند. در خلال محیط اقتصادی امیدوارکننده ناشی از رشد فعالیت‌های اقتصادی، افزایش نرخ‌های بهره و کاهش نکول بدهی‌ها، ممکن است بانک‌هایی که کنترل حدود ۱۲ هزار میلیارد دلار از دارایی‌ها را در اختیار دارند؛ همچنان آسیب‌پذیر باشند. شایان ذکر است؛ ۸/۵ هزار میلیارد دلار از دارایی‌های مذکور در اختیار بانک‌های اروپایی می‌باشد.

تداوم نرخ‌های بهره پایین، رکود فعالیت در بازارهای سرمایه، الزامات بیشتر سرمایه‌ای و وام‌های غیرجاری به جا مانده از قبل، منجر به کاهش سودآوری بانک‌ها در کشورهای توسعه یافته شده است. بانک‌ها می‌بایست حجم وام‌های مشکل‌دار را کاهش داده و اصلاحات ساختاری نظیر تعطیلی شعبات و یکپارچه‌سازی بخشی را در پیش گیرند. این امر نیازمند مدل‌های تجاری تعدیل شده با توجه به شرایط به منظور حفظ سودآوری و تطبیق‌پذیری با واقعیت‌های تجاری و استانداردهای تنظیمی جدید می‌باشد. در این زمینه، دولت‌ها می‌توانند با تغییرات قانونی به تسهیل شرایط برای بانک‌ها جهت رهایی از وام‌های مشکل‌دار کمک نمایند. اثر این تغییرات بر سرمایه بانکی تنها در منطقه یورو، می‌تواند ۸۰ میلیارد یورو زیان را به ۶۰ میلیارد یورو سود تبدیل کند. در این رابطه، بانک‌های ایتالیا و یونان قادر خواهند بود از تغییرات مذکور بیشترین سود را ببرند.

بانک‌های ژاپنی به دلیل کاهش سودآوری در داخل این کشور و روی آوردن آن‌ها به توسعه فعالیت‌های خارجی، در معرض ریسک بیشتر ناشی از نوسانات ارزی قرار دارند. چنانچه تلاش شرکت‌ها برای کاهش بدهی‌های خود مصادف با افزایش نرخ‌های بهره یا آشفستگی بازار گردد؛ بانک‌های بازارهای نوظهور نیز با ریسک ناشی از افزایش نکول بدهی‌ها مواجه می‌شوند.

صندوق بین‌المللی پول روز چهارشنبه در گزارش دیگری پیرامون نظارت مالی اعلام نمود: بدهی ناخالص اسمی بخش غیرمالی از آغاز قرن حاضر تاکنون، بیش از دو برابر شده و سال گذشته به رقم ۱۵۲ هزار میلیارد دلار رسیده است. این میزان که شامل بدهی دولت‌ها، موسسات غیر مالی و خانوارها می‌باشد؛ همچنان در حال افزایش است. در حال حاضر، میزان بدهی‌های جهانی در بالاترین سطح تاریخی (۲۲۵ درصد تولید ناخالص داخلی دنیا) قرار دارد که حدود دو سوم آن متعلق به بخش خصوصی می‌باشد. مابقی بدهی بخش عمومی بوده که سال گذشته از کمتر از ۷۰ درصد به ۸۵ درصد تولید ناخالص داخلی افزایش یافته است.

کندی رشد اقتصادی، تسویه بدهی‌ها را با مشکل مواجه ساخته و زمینه را برای ایجاد یک چرخه معیوب فراهم می‌سازد که در آن رشد اقتصادی کمتر به تسویه بدهی‌ها آسیب وارد نموده و تهدید ناشی از بدهی‌ها، رکود اقتصادی را تشدید می‌نماید.

ویتور گاسپار، رئیس بخش مالی صندوق بین‌المللی پول اظهار داشت: «بدهی بیش از اندازه بخش خصوصی مانع عمده بهبود اقتصاد جهانی بوده و ریسک ثبات مالی را در پی دارد. تاریخ به ما آموخته که در دوره رونق اقتصادی بسیار سهل است که ریسک‌های مربوط به بدهی بخش خصوصی کم اهمیت تلقی گردد.»

در حالی که توان بانک‌های مرکزی برای تحریک اقتصاد ضعیف می‌باشد؛ بار سنگین بدهی‌ها، شرایط را برای سیاست‌گذاران جهت تقویت رشد اقتصادی از طریق سیاست‌های مالی پیچیده کرده است. بخش عمده‌ای از بدهی‌ها به افزایش بدهی بخش خصوصی در زمان بحران مالی دنیا (سال ۲۰۰۸) بر می‌گردد. در حال حاضر، سطوح بالای بدهی بخش خصوصی در کشورهای توسعه یافته و بازارهای نوظهور نظیر چین و برزیل به طور سیستماتیک برای سیستم مالی دنیا با اهمیت تلقی می‌گردد.

درخصوص این که چه سطوحی از نسبت بدهی به تولید ناخالص داخلی می‌بایست به عنوان سطح هشدار دهنده محسوب گردد؛ توافق نظر وجود ندارد. به طور کلی، بحران‌های مالی همراه با افزایش بیش از اندازه بدهی بخش خصوصی در اقتصادهای توسعه یافته و نوظهور است. به علاوه، بررسی‌ها نشان داده سطوح بالای بدهی با رشد اقتصادی ضعیف‌تر در ارتباط بوده؛ حتی زمانی که از بحران جلوگیری شود. چنانچه شرکت‌ها پرداخت بدهی‌های خود را به تعویق بیندازند؛ آن‌ها در برابر شوک‌های مالی و اقتصادی بسیار حساس شده و ریسک فرایند تسویه آنی بدهی‌ها افزایش می‌یابد.

اقتصادهایی با سیستم بانکی ضعیف که با رکود مواجه هستند باید از سیاست‌های انقباضی نا به هنگام خودداری کنند. دولت‌ها می‌توانند تجدید ساختار داوطلبانه بدهی بخش خصوصی را از طریق تدابیری نظیر اعطای یارانه به بانک‌ها به منظور تمدید مهلت سررسید تسهیلات، سرعت بخشند. صندوق بین‌المللی پول اقتصاد چین و منطقه یورو را به عنوان اقتصادهایی در نظر گرفته که تحقق فرایند بازپرداخت بدهی‌ها در آن‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

اقتصادهای توسعه یافته و نوظهور است. به علاوه، بررسی‌ها نشان داده سطوح بالای بدهی با رشد اقتصادی ضعیف‌تر در ارتباط بوده؛ حتی زمانی که از بحران جلوگیری شود. چنانچه شرکت‌ها پرداخت بدهی‌های خود را به تعویق بیندازند؛ آن‌ها در برابر شوک‌های مالی و اقتصادی بسیار حساس شده و ریسک فرایند تسویه آنی بدهی‌ها افزایش می‌یابد.

اقتصادهایی با سیستم بانکی ضعیف که با رکود مواجه هستند باید از سیاست‌های انقباضی نا به هنگام خودداری کنند. دولت‌ها می‌توانند تجدید ساختار داوطلبانه بدهی بخش خصوصی را از طریق تدابیری نظیر اعطای یارانه به بانک‌ها به منظور تمدید مهلت سررسید تسهیلات، سرعت بخشند. صندوق بین‌المللی پول اقتصاد چین و منطقه یورو را به عنوان اقتصادهایی در نظر گرفته که تحقق فرایند بازپرداخت بدهی‌ها در آن‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.